

Što se tiče američkog školstva i prezentiranja istog... nažalost svi imaju iste predrasude, temeljene na niskobudžetnim američkim komedijama gdje su prikazane public schools. Westminster i ostale škole ASSIST programa su privatne škole, u koje više nije dovoljno imati bogate roditelje da bi se upalo. Proces prijavljivanja je dugotrajan, sličan onom za koju stipendiju. Svi koji su trenutno u Westminsteru (300tinjak učenika) prošli su intervju u školi.

Sinoć na ASSIST večeri je jedan od glavnih ljudi organizacije imao predavanje o budućnosti privatnih škola... jako zanimljivo i dosta bazirano baš na tom poticanju vlastitog mišljenja i kreativnosti. Na večeru nas je bilo pozvano desetak stipendista, uključujući mene i, hala bogu, mojih najdražih Čeha! Bilo je stvarno prekrasno, neki od govora su me stvarno 'podsjetili' (ne znam koliko je to uopće potrebno, zato navodnici) koliko sam sretna kaj sam dio svega toga. Bilo je super malo se maknuti od škole i vidjeti se s ljudima s kojima se nisam vidjela od Orijentacije, a koji su u istoj situaciji u kojoj sam i ja.

I ja sam bila odabrana za govor - pričala sam o Mr. Hallu ("the chair of the board of directors"). Niti malo ne-stresan dio večeri, ali na kraju je ispalo super. Ravnatelj je bol jako zadovoljan (jer, po njegovom mišljenju, to je ujedno bila i prezentacija Westminstera), tako da sam zadovoljna bila i ja.

U campus sam se vratila iza 10PM, spremna za zadaću iz matematike i Emily Dickinson za slijedeće jutro. Eh ...

Dana. 8.listopada 2011.

Jelena Končar